20. 3. 72 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 67/19

# RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 517/72

## af 28. februar 1972

## om indførelse af fælles regler for rutekørsel og særlige former for rutekørsel med omnibusser mellem medlemsstaterne

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til Rådets forordning nr. 117/66/EØF af 28. juli 1966 om indførelse af fælles regler for den internationale personbefordring ad landevej med omnibusser[1]), særlig artikel 7,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at gøre rutekørsel og de særlige former for rutekørsel afhængige af en tilladelse, for at overholdelsen af de forpligtelser, der som følge af denne forordning påhviler transportvirksomhederne, kan kontrolleres effektivt. Tilladelsens gyldighedsperiode skal fastlægges under hensyntagen til den forventede varighed af transportbehovet og til afskrivningen af den kapital, der er investeret i transportmidlerne;

for at lette kontrollen og forenkle de administrative formaliteter skal der fastsættes en ensartet model for tilladelsen; tilladelsen skal gælde for den samlede befordringsstrækning;

til fastlæggelse af de almindelige betingelser for driften af rutekørslen og af de særlige former for rutekørsel skal der opstilles en ensartet model for et driftsreglement for alle medlemsstater;

i det omfang det ikke er til skade for opbygningen af den indenlandske trafik og for at fremme en bedre udnyttelse af transportmidlerne må muligheden for at udføre indenlandske transporter inden for rammerne af gennemførelsen af en international trafik ikke udelukkes;

for at sikre, at kørslen fungerer upåklageligt med de mindst mulige omkostninger for samfundet, skal dels udbuddet tilpasses de specifikke transportbehov på de trafikforbindelser, der skal betjenes, og dels personbefordringen koordineres effektivt i de pågældende områder;

et samarbejde mellem transportvirksomhederne, hvilket er et virksomt middel til en bedre udnyttelse af transportmidlerne, skal muliggøres;

der skal fastsættes egnede fremgangsmåder, således at transportvirksomhederne kan tilpasse driften af deres transporttjenester efter markedsudviklingen og efter eventuelle svingninger i transportbehovene, og de kompetente myndigheder kan ændre de betingelser, som driften af en transporttjeneste er underkastet; i øvrigt skal der gives transportøren mulighed for at give afkald på at drive en transporttjeneste;

der skal fastlægges fælles regler for fremgangsmåden ved udfærdigelse og meddelelse af tilladelsen for at lette anvendelsen af denne forordnings materielle forskrifter; i dette øjemed skal der også fastlægges en ensartet model for ansøgningsformularerne;

til overvindelse af de vanskeligheder, som kan optræde under forhandlingerne mellem medlemsstaterne, skal der fastsættes fremgangsmåder for Fællesskabet, og der skal overdrages Kommissionen og i givet fald Rådet beslutningsbeføjelser på dette område;

der skal gives transportvirksomhederne mulighed for med egnede midler at gøre deres interesser gældende over for bestemte beslutninger, som medlemsstaterne har truffet om ansøgninger;

for at sikre overholdelsen af denne forordnings forskrifter skal der fastsættes visse kontrolmidler; for

[1]) EFT nr. 147 af 9. 8. 1966, s. 2688/66.

at de kompetente myndigheder kan følge markedsudviklingen og få de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af ansøgninger, som vedrører en transporttjeneste, er det formålstjenligt at fastsætte en ensartet model for en beretning, med hvilken transportøren skal give de nødvendige statistiske oplysninger;

fort at imødekomme de særlige behov, der består for transporttjenester, der gennemføres i grænseområder, bør det gøres muligt for medlemsstaterne, som en undtagelse fra visse forskrifter i denne forordning, at anvende en ordning, der er mere smidig end den, der er fastsat for de andre transporttjenester;

med hensyn til gyldighedsperioden for tilladelser, der er meddelt inden denne forordnings ikrafttræden, skal der fastsættes overgangsforanstaltninger;

for at gøre gennemførelsesbestemmelserne til de fælles regler ensartede skal der fastsættes en fremgangsmåde for Fællesskabet om høringer vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes af medlemsstaterne,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFDELING I

**Anvendelsesområde og almindelige bestemmelser**

*Artikel 1*

Denne forordning gælder for rutekørsel og de særlige former for rutekørsel, som er anført i artikel 1 i forordning nr. 117/66/EØF, og som opfylder betingelserne i nævnte forordnings artikel 4, stk. 1.

*Artikel 2*

Rutekørsel og de særlige former for rutekørsel drives på grundlag af en tilladelse til henholdsvis rutekørsel og til en særlig form for rutekørsel — i det følgende benævnt »tilladelse«.

Tilladelsen udfærdiges og meddeles efter denne forordnings bestemmelser.

*Artikel 3*

1. Tilladelsen udstedes på navnet af en transportør, som i den medlemsstat, i hvilken hans køretøjer er indregistreret, opfylder de betingelser, der kræves for adgang til international personbefordring ad landevej.

2. Tilladelsens gyldighedsperiode udgør for rutekørsel højst syv år og for en særlig form for rutekørsel højst to år.

Den kan fastsættes til et kortere tidsrum, enten på ansøgerens anmodning eller når tilladelsen meddeles for at tilfredsstille midlertidige transportbehov.

3. I tilladelsen skal følgende fastlægges:

a) Ruteføring, i særdeleshed grænseovergangsstederne, stoppestederne, hvor passagerer stiger på og af, samt — når det drejer sig om særlige former for rutekørsel — den kategori af personer, som har adgang til befordringen, samt disses bestemmelsessted,

b) driftsperiode,

c) hyppighed,

d) køreplaner,

e) tariffer,

f) de transportmidler, der skal indsættes i driften,

g) i givet fald de særlige betingelser,

h) tilladelsens gyldighedsperiode.

4. Tilladelsen skal svare til en model, som Kommissionen inden tre måneder efter denne forordnings udstedelse fastlægger ved forordning efter høring af medlemsstaterne.

*Artikel 4*

1. Tilladelsen berettiger indehaveren til på de betingelser, der er fastlagt i den, at udføre internationale personbefordringer ad landevej inden for alle medlemsstaters område, som berøres af rutekørslens eller den særlige form for rutekørsels ruteføring.

2. Tilladelsens indehaver må ikke uden forudgående tilladelse fra den i artikel 12, stk. 2 nævnte medlemsstat ændre de betingelser, som driften af transporttjenesten er underkastet, eller indstille transporttjenesten inden tilladelsen er udløbet.

*Artikel 5*

1. Enhver rutekørsel eller enhver særlig form for rutekørsel er underkastet et driftsreglement, for hvilket Rådet med kvalificeret flertal fastlægger en model ved forordning efter forslag fra Kommissionen.

2. Artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 117/66/EØF ophæves ved den i stk. 1 nævnte forordnings ikrafttræden.

*Artikel 6*

Tillader en medlemsstat indehaveren af en tilladelse, der er meddelt i medfør af denne forordning, inden for rammerne af transporttjenesten at udføre indenlandske befordringer på dens område, underretter den de andre implicerede medlemsstater og Kommissionen ved at oversende dem en kopi af tilladelsen til disse indenlandske befordringer.

AFDELING II

**Etablering af rutekørsel eller af en særlig form for rutekørsel, ændring af de betingelser, som driften af en transporttjeneste er underkastet, indstilling af en transporttjeneste, fornyelse af en tilladelse**

*Artikel 7*

Ansøgninger om etablering af rutekørsel eller af en særlig form for rutekørsel, ansøgninger om ændring af de betingelser, som driften af en transporttjeneste er underkastet, samt ansøgninger om fornyelse af en tilladelse prøves i overensstemmelse med artiklerne 8, 9 og 11 og efter fremgangsmåden i artiklerne 12 til 15.

*Artikel 8*

1. En ansøgning om etablering af rutekørsel eller af en særlig form for rutekørsel prøves for at konstatere, om betjeningen af den trafik, som er genstand for ansøgningen, ikke allerede er sikret tilfredsstillende såvel kvalitativt som kvantitativt af de eksisterende personbefordringstjenester.

2. Ved prøvelsen i henhold til stk. 1, tages der især hensyn til:

a) det øjeblikkelige og forudselige transportbehov, som ansøgeren har til hensigt at tilfredsstille,

b) for rutekørsel, markedssituationen for personbefordring i de pågældende områder.

3. Ved prøvelsen i henhold til stk. 1, kan også mulighederne for, at de virksomheder, som allerede virker i de pågældende områder, opretter en tilsvarende transporttjeneste, tages i betragtning.

*Artikel 9*

1. Ved prøvelse af en ansøgning om ændring af de betingelser, som driften af rutekørsel eller af en særlig form for rutekørsel er underkastet, tages der især hensyn til, om de påtænkte ændringer:

a) opfylder forudsætningerne i artikel 8, og

b) er i overensstemmelse med markedets og trafikbehovenes udvikling eller skal tjene til at rationalisere og forbedre driften af kørslen inden for rammerne af overenskomster om samarbejde med andre tilladelsesindehavere.

2. Med forbehold af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26. juni 1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje[1]) samt af denne forordnings artikel 16, stk. 2, har de pågældende medlemsstater mulighed for efter forhandling med indehaveren af tilladelsen efter indbyrdes aftale at ændre de betingelser, som driften af rutekørsel er underkastet. Ændringer, som kunne forandre den oprindelige karakter af betingelserne for tilladelsen, må kun foretages, hvis de er absolut nødvendige for, at en tilstrækkelig trafikbetjening kan sikres. Artikel 14 finder ingen anvendelse.

*Artikel 10*

1. Tre måneder efter det tidspunkt, på hvilket den kompetente myndighed modtager en meddelelse fra indehaveren af tilladelsen, hvori han erklærer, at han har til hensigt at indstille driften af transporttjenesten, anses tilladelsen som værende udløbet. Meddelelsen skal begrundes.

Tilladelsesindehaveren skal på passende måde underrette offentligheden og de berørte passagerer om, at han har til hensigt at indstille driften af transporttjenesten.

2. Består der ikke mere noget transportbehov, anses tilladelsen til en særlig form for rutekørsel, som en undtagelse fra stk. 1, som værende udløbet på det tidspunkt, som indehaveren har anført i en meddelelse til de Kompetente myndigheder, hvori han erklærer, at han har til hensigt at indstille driften af transporttjenesten. Meddelelsen skal begrundes.

*Artikel 11*

En ansøgning om fornyelse af en tilladelse prøves for at konstatere, om kørslen er blevet gennemført forskriftsmæssigt efter bestemmelserne i tilladelsen og i det i artikel 5, stk. 1, omhandlede driftsreglement, og om forudsætningerne i artikel 8 stadig er opfyldt.

AFDELING III

**Fremgangsmåde**

*Artikel 12*

1. Ansøgninger om etablering af rutekørsel eller af en særlig form for rutekørsel samt om fornyelse af en tilladelse skal svare til en model, som Kommissionen inden tre måneder efter denne forordnings udstedelse fastlægger ved forordning efter høring af medlemsstaterne.

2. Ansøgninger i henhold til stk. 1, ansøgninger om ændring af de betingelser, som driften af en transporttjeneste er underkastet, samt medelelser om indstilling af en transporttjeneste skal rettes til den medlemsstat, på hvis område virksomheden har sit sæde.

3. Med ansøgninger i henhold til stk. 2, skal følge bilag, hvoraf det fremgår, at de forudsætninger, der er nævnt i artiklerne 8, 9 og 11, er opfyldt. For ansøgninger i henhold til stk. 1, kræves herudover:

a) bevis for, at ansøgeren opfylder de i artikel 3, stk. 1, nævnte forudsætninger,

[1]) EFT nr. L. 156 af 28. 6. 1969, s. 1.

b) de i henhold til artikel 3, stk. 2 og 3, nødvendige oplysninger,

c) et kort i passende målestok, hvoraf ruteføringen samt de stoppesteder, hvor passagerer stiger på og af, fremgår,

d) for særlige former for rutekørsel, angivelse af den virksomhed eller institution, som transporten skal udføres for.

4. Den i stk. 2, nævnte medlemsstat oversender kopier af ansøgninger og meddelelser i henhold til stk. 2 samt af de i henhold til stk. 3 vedlagte bilag til de medlemsstater, over hvis område den pågældende kørsel foregår, samt til Kommissionen; for transporttjenester med de i artikel 20 nævnte karakteristika, oversendes disse kopier kun til de førnævnte medlemsstater.

*Artikel 13*

1. Beslutninger vedrørende ansøgninger om etablering af rutekørsel eller af en særlig form for rutekørsel, om ændring af de betingelser, som driften af en transporttjeneste er underkastet, samt om fornyelse af en tilladelse træffes efter indbyrdes aftale af de medlemsstater, på hvis område passagerer optages eller afsættes.

2. Den i artikel 12, stk. 2, nævnte medlemsstat underretter de medlemsstater, hvis område berøres i transit, uden at der optages eller afsættes passagerer, samt Kommissionen om forløbet af forhandlingerne og beslutningerne i henhold til stk. 1. Disse medlemsstater kan fremsætte bemærkninger hertil.

3. Kommissionen deltager med rådgivende funktion i forhandlingerne i henhold til stk. 1, såfremt den anser det for nødvendigt, eller efter anmodning fra en medlemsstat, som er nævnt i stk. 1 eller 2.

4. Beslutningerne i henhold til stk. 1 får virkning en måned efter, at de i stk. 2 nævnte medlemsstater er blevet underrettet. De nævnte medlemsstater kan, såfremt de finder, at disse beslutninger eventuelt vil kunne fremkalde betydelige vanskeligheder, gøre indsigelse efter fremgangsmåden i artikel 14, inden disse beslutninger får virkning. I dette tilfælde udsættes gennemførelsen af de pågældende beslutninger, indtil nævnte fremgangsmåde er afsluttet.

Giver de nævnte medlemsstater udtrykkeligt afkald på deres adgang til at fremsætte indsigelser, kan afgangs- og bestemmelseslandene inden udløbet af en måned fastsætte det tidspunkt, på hvilket de pågældende beslutninger får virkning.

5. Når der er tale om en uvæsentlig ændring af betingelserne for driften af en transporttjeneste på området af den medlemsstat, som skal godkende ændringen, er det, som en undtagelse fra stk. 1 tilstrækkeligt, at denne medlemsstat giver de andre implicerede medlemsstater meddelelse om den nævnte ændring.

*Artikel 14*

1. Fører forhandlingerne i henhold til artikel 13, stk. 1 ikke til nogen enighed, eller anvendes artikel 13, stk. 4, kan tvisten forelægges Kommissionen på anmodning af en impliceret medlemsstat.

Efter forhandling med de implicerede stater træffer Kommissionen så hurtigt som muligt en beslutning, som meddeles de nævnte stater.

2. Beslutningen i henhold til stk. 1 får virkning efter tredive dage, medmindre en impliceret medlemsstat inden udløbet af denne frist forelægger spørgsmålet for Rådet.

I så fald træffer Rådet beslutning med kvalificeret flertal inden tredive dage.

3. Kommissionens og Rådets beslutninger i henhold til stk. 1 og 2 vedbliver at have virkning, indtil der i givet fald tilvejebringes enighed mellem de implicerede medlemsstater, eller indtil Kommissionen eller Rådet træffer nye beslutninger efter fremgangsmåden i stk. 1 og 2.

*Artikel 15*

Kommissionen forelægger årligt Rådet en beretning om denne forordnings gennemførelse.

*Artikel 16*

1. Den i artikel 12, stk. 2 nævnte medlemsstats kompetente myndighed, som handler på grundlag af den i artikel 13, stk. 1, nævnte indbyrdes aftale eller på grundlag af en beslutning i henhold til artikel 14,

— meddeler tilladelsen til etablering af rutekørsel eller af en særlig form for rutekørsel,

— godkender ændringen af de betingelser, som driften af en transporttjeneste er undergivet, eller meddeler indehaveren af tilladelsen godkendelsen i det i artikel 9, stk. 2, nævnte tilfælde,

— meddeler fornyelser af tilladelsen eller

— giver formelt afslag på ansøgningen.

2. Beslutninger, som medlemsstaternes kompetente myndigheder træffer i henhold til stk. 1, skal begrundes.

Medlemsstaterne sikrer transportvirksomhederne som sådanne mulighed for med egnede midler at gøre deres interesser gældende over for de nævnte beslutninger.

3. Den kompetente medlemsstat oversender en kopi af beslutningerne i henhold til stk. 1 til de andre

implicerede medlemsstater og underretter regelmæssigt Kommissionen om de meddelte tilladelser med undtagelse af dem, der vedrører transporttjenester med de i artikel 20 nævnte karakteristika.

AFDELING IV

**Kontrol og sanktioner**

*Artikel 17*

1. I køretøjet medføres og forevises på forlangende for kontrollørerne:

— den i artikel 3 nævnte tilladelse eller en bekræftet afskrift, og

— driftsreglementet i henhold til artikel 5, stk. 1.

2. Indehaveren af tilladelsen er forpligtet til at give den i artikel 12, stk. 2 nævnte medlemsstat følgende oplysninger for hvert kvartal, særskilt for hver rutekørsel og hver særlige form for rutekørsel:

a) antallet af befordrede personer,

b) opnåede indtægter eller præsterede personkilometre, alt efter hvilket valg de enkelte medlemsstater træffer inden for rammerne af gennemførelsesbestemmelserne i henhold til artikel 22,

c) anstallet af anvendte køretøjer samt af udbudte siddepladser,

d) antal kilometer pr. køretøj.

3. Oplysningerne i henhold til stk. 2 medeles i en beretning, for hvilken Kommissionen efter høring af medlemsstaterne fastlægger en model ved forordning inden tre måneder efter denne forordnings udstedelse. Kommissionens forordning fastlægger også enkelthederne med hensyn til beretningens anvendelse; denne erstatter tilsvarende dokumenter, som allerede foreligger.

4. Oplysningerne i henhold til stk. 2 må kun benyttes til prøvelsen i henhold til artikel 8 og til statistiske formål. Det er forbudt at benytte dem til skattemæssige formål eller at meddele dem til tredjemand.

*Artikel 18*

1. Den i artikel 12, stk. 2, nævnte medlemsstat tilbagekalder en tilladelse, der er meddelt på grundlag af denne forordning, når indehaveren ikke mere opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 1.

Den medlemsstat, som har tilbagekaldt tilladelsen, underretter omgående de øvrige, i artikel 12, stk. 4 nævnte medlemsstater samt Kommissionen herom.

2. Får en medlemsstat kendskab til, at indehaveren af en tilladelse, der er meddelt af en anden medlemsstat, på dens område har overtrådt denne forordning, underretter den den anden medlemsstat derom. Medlemsstaterne meddeler hinanden alle de for dem foreliggende oplysninger om de anvendte sanktioner for disse overtrædelser.

AFDELING V

**Overgangs- og afslutningsbestemmelser**

*Artikel 19*

De rutekørsler og særlige former for rutekørsel i den i artikel 1 anførte betydning, der allerede eksisterer ved denne forordnings ikrafttræden, kan drives videre på grundlag af nationale tilladelser, så længe disse er gyldige.

Sådanne tilladelser må dog kun fornys i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en ensartet gyldighedsperiode, hvis en rutekørsel eller en særlig form for rutekørsel drives på grundlag af flere nationale tilladelser.

*Artikel 20*

1. Går en rutekørsel eller en særlig form for rutekørsel kun gennem to medlemsstaters område, er kørselsstrækningen kortere end 100 km, og ligger den inden for en zone, som ikke er mere end 50 km dyb (luftlinie) på begge sider af grænsen, kan medlemsstaterne inden for rammerne af den i artikel 13, stk. 1, nævnte indbyrdes aftale gøre undtagelse fra artikel 3, stk. 3 og 4, artikel 4, stk. 2, artikel 10, stk. 1, artikel 12, stk. 3, litra b) — for så vidt som der heri henvises til artikel 3, stk. 3, — artikel 13, stk. 3, og artikel 17.

2. Såfremt det drejer sig om en særlig form for rutekørsel med de i stk. 1 nævnte karakteristika, kan der også gøres undtagelse fra artikel 9, stk. 1, litra b).

*Artikel 21*

Denne forordning gælder fra 1. januar 1973 med undtagelse af artikel 3, stk. 4, artikel 12, stk. 1, og artikel 17, stk. 3, som gælder fra denne forordnings ikrafttræden.

*Artikel 22*

Medlemsstaterne vedtager inden 1. oktober 1972 efter høring af Kommissionen de administrativt eller

ved lov fastsatte bestemmelser, der er nødvendige til gennemførelse af denne forordning.

Disse bestemmelser skal bl. a. omfatte organisation af, fremgangsmåde ved og midler til kontrol samt sanktioner, der skal gælde i tilfælde af overtrædelse, i særdeleshed hvor der er tale om tilsidesættelse af fremgangsmåden for den i artikel 10, stk. 1, nævnte meddelelse.

Ved disse bestemmelser fastsættes endvidere, om og under hvilke forudsætninger den i artikel 2 nævnte tilladelse eller driften af den pågældende transporttjeneste kan overdrages. Til overdragelse af tilladelsen kræves de kompetente myndigheders samtykke.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 1972.

*På Rådets vegne*

G. THORN

*Formand*